

Jestliže tu bylo vzpomenuto ducha husitského a táboritského, budiž potvrzeno, že on první nám ukázal v historii naší, kam náš národ spěje — k bratrství a k lidskosti. Já věřím, a je to mou snahou, aby náš národ toto své historické poslání znovu vyplnil, dokonal, a aby jméno Čech, jako za doby husitské znamenalo „Co Čech, to hejtman“, uplatnilo se v zásadě „Co Čech, to člověk, vzorný demokrat!“ V této součinnosti bratrské, v zájmu nás všech a lidstva, těším se, že půjdeme spolu stejným směrem, stejným cílem, stejnými prostředky.

Nazdar české demokracii!

Nato ministr školství a národní osvěty *Gustav Habrman* znova za západočeské dělnictvo slíbil součinnost na budování republiky.

V Plzni 17. května 1919.

Příteli Habrmane,

já Vám připomínám: je to kus dějin našeho osvobozen-
ského hnutí, ve kterém Plzeň a vy z Pekla hráli jste už roku
1915 vynikající roli.

Když jsem já byl ve Švýcarsku ve vyhnanství a když jsem
toužebně čekal, aby poslali z Prahy někoho za mnou, abych
tam nebyl sám, první a jediný, kdo ke mně přijel v zapadlém
ženevském skromném hotelu vedle světoznámého velikého
hotelu, byl jeden z vás, kolega Habrman. On vám může do-
svědčit, jak jsme promlouvali o celé situaci našeho národa,
jak jsme s mapou před sebou probrali celý problém našeho
budoucího státu, jeho hranice, všechny možnosti, a jak jsme
si rukou dáním řekli, co vyžaduje naše pomsta a vedle po-
msty práce budující. Že jsme toho dosáhli, spoluprací, za to
děkujete také jemu, kolegovi, příteli Habrmanovi.

Děkuji vám a ostatním vašim Pekelníkům zde, že jste

první za mnou přišli a mne takto mravně a skutkem podporovali. Když jste to začali s Habrmanem dělat, tož to musíte s Habrmanem také dodělat!

Z dělnického domu Peklo odjel president do Sokolovny.

V SOKOLOVNĚ

SOKOLSTVU

54

V Sokolovně byl president pozdraven činovníky Sokola Tšidou a Berdychem a ujištěn, že Sokolstvo zůstane bezpečným strážcem republiky.

V Plzni 17. května 1919.

Děkuji bratřím a sestrám, Sokolům a Sokolicím.

Když jsme na Rusku tvořili legionáře, jejichž zásluhy vy všichni uznáváte, byla pro nás sokolská myšlenka jednou z těch složek, ze kterých jsme vybudovali svou první československou armádu. Vedle tradic husitských a tábořských byla to idea sokolská, která nás vedla, a disciplína i řád sokolský, které jednotlivci znali a jimž se podrobovali a které se jim staly druhou přirozeností. Toto sokolství vlilo se v naši vítěznou armádu.

Já proto očekávám s bezpečností, že to krásné jádro rozvine se teď ve svobodné vlasti. A vám, Sokolům, nastává nyní pěkný, třebaže těžký úkol, abyste teď plně ztělesnili ideu Sokolstva. Co je to? Jistě, mám-li se dovolávat nejlepších zásad našich zakladatelů Sokolstva, Fügnera, Tyrše a jiných, není to jen krásný sval, to krásně vypracované tělo, které ztělesňuje ideu sokolskou, je to bratrství, které se pěstovalo vždy v Sokole, je to také duchovní stránka, ta zvláštní přesnost, kterou Sokolstvo pěstuje a musí pěstovat, čestnost v životě domácím, čestný kamarád kamarádu a čestný odpůrce nepříteli, bude-li toho potřeba. Nazdar!

Ze Sokolovny nastoupil president zpáteční cestu do Prahy.

*